

KOULUPÄIVÄ UGANDASSA

Tekijät: Juho Klapuri & Leila Latvasalo

Kuvankäsittely: Jouko Teräs

Painopaikka: Kirjapaino Antti Välikangas Oy, Kokkola

Vuosi: 2008

Tämä opetuspaketti on tarkoitettu kansainvälisyyskasvatuksen opetukseen. Se on kustannettu Ulkoministeriön kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyötä koskevalla tiedotustuella. Tuki on myönnetty Terve Afrikka Kehitysyhteistyö Ry:lle (TAKRY), joka koostuu kymmenen suomalaisen ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveysalan yksiköistä.

Nimeni on Vincent ja olen 13-vuotias koululainen. Asun Ugandassa, Mpigin kylässä, ja käyn Kibuukan koulua.

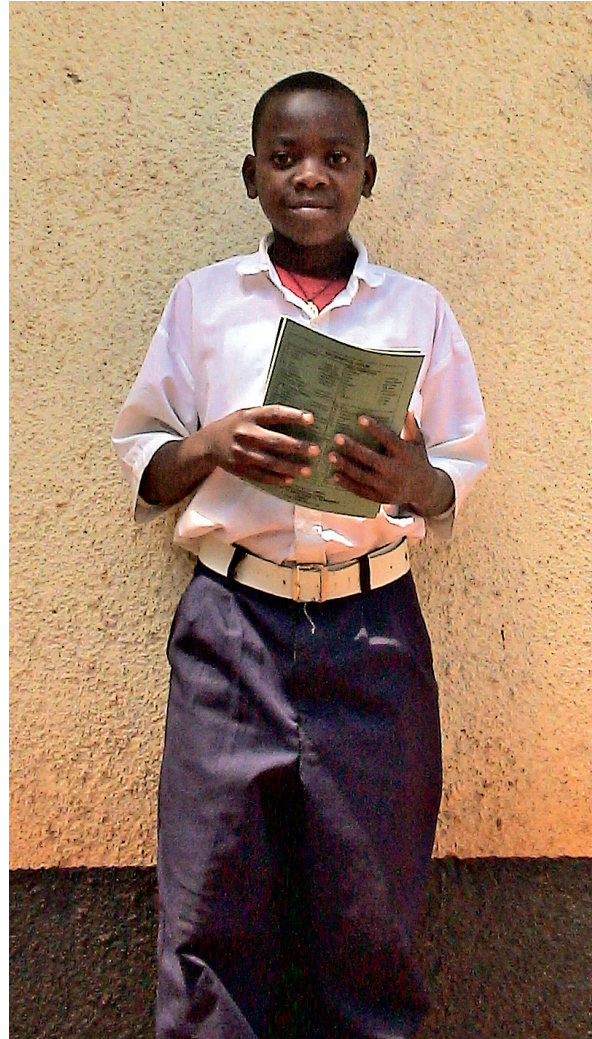
Herään aamuisin kello kuusi ja ihan ensimmäiseksi luen rukoukseni. Nousen vuoteesta ja käyn pesemässä kasvoini. Sitten minun on herätettävä nuoremmat sisarukseni, joita on neljä. He saavat auttaa minua aamuaskareissa. Kaikilla lapsilla on omat tehtävänsä. Naapurimajoissa herätään samaan aikaan.

Talomme takapihalla meillä on kanoja ja kalkkunoita, jotka pitää ruokkia. Perheemme vuohi on myös vietävä ulos laitumelle. Sitten syömmme aamupalaksi äidin keittämää maissivelliä ja juomme sokerilla maustettua maitoteetä. Aamiaisen jälkeen puemme koulupuvut päälle ja lähdemme kävellen kouluun. Meidän perheestä kouluun pääsevät kaikki pojat ja kolme nuorinta tyttöä.

Vanhimmat siskot jäävät kotiin auttamaan äitejään. Kouluun on matkaa 4 kilometriä, ja monet kavereistani asuvat saman matkan varrella. He odottavat meitä tien laidassa ja liittyvät seuraam-

Vincentin kotona on kanoja ja kalkkunoita.

Vincent koulunsa pihalla.

me. Yhdessä saavumme kouluun kello 8:ksi. Koulusta ei saa myöhästyä.

Laulamme joka aamu ensimmäisellä tunnilla Ugandan kansallislaulun. Opettaja kirjoittaa paljon taululle ja puhuu luokan edessä. Me lausumme perässä sen, mitä opettaja on sanonut ja opettelemme sillä tavalla toistamaan ulkoa läksyjä. Koulukirjoja ei ole mutta minulla on kolme vihkoa, joihin voin tehdä taululta muistiinpanoja. Äidinkieleni on luganda, mutta vain kahtena ensimmäisenä vuotena koulussa opetettiin lugandaksi. Kolmannella luokalla aloimme opiskella englantia ja nyt puhumme luokassa ainoastaan englantia.

Haluaisin oppia käyttämään tietokoneita, mutta koulumme tiedeluokassa on vain yksi tietokone, jota me oppilaat emme saa vielä käyttää. Olisi mukava oppia puhumaan vieraita kieliä, vaikkapa ranskaa, saksaa, swahilia ja miksei suomeakin. Pidän kielistä. Lempiaineeni koulussa on kuitenkin liikunta. Pelaisimme mielellämme jalkapalloa, mutta koululla ei ole tarpeeksi isoa kenttää. Lentopallo ja koripallokin ovat mukavia pelejä. Ensimmäisellä välitunnilla me koulun isoimmat oppilaat kannamme vettä kaivolta ruokalan vesisäiliöön ja ladomme puita koulun keittolan uuniin.

Ruokatunnilla klo 11 käymme hakemassa ruokalasta kupilliset maissipuroa. Se on hyvää ja täyttävää. Joskus tuon kotoa hedelmiä tai sokeriruohon paloja, joita voi imeskellä kuin karkkia.

Ruokatunnin jälkeen leikimme kaverien kanssa hippaa tai olemme pii-

Ugandassa koululaisilla on koulupuvut. Kibuukan koululla kaikki oppilaat pukeutuvat keltaiseen kouluspaitaan ja vihreisiin housuihin tai hameeseen.

losilla. Leikkiessä pitää olla kuitenkin varovainen, ettei loukkaa itseään. Verta vuotavat haavat ovat vaarallisia. Pihalla voi myös olla käärmeitä ja myrkyllisiä hyönteisiä. Koulu jatkuu vielä iltapäiväl-

Yläkoulun luokkahuone.

Koulun juomavettä kerätään sadeaikana vesisäiliöön talteen, mutta kuivaan aikaan vanhemmat oppilaat kantavat sitä kaivolta.

lä kello 16:een saakka, ja sen jälkeen palaamme takaisin kotiin. Kuivaan aikaan tie on hyvin pölyinen ja sateella se on liukas ja mutainen.

Kotona minun pitää auttaa äitiä ja isää. On kerättävä polttopuuta metsästä, että äiti voi laittaa ruokaa. On kannettava vettä kasvimaalle ja kotiin. Vuohet on ruokittava ja juotettava, samoin kanat ja kalkkunat. Isällä on myös yksi lehmä, joka on talon pihalla. Meillä on myös pieni pelto, jossa kasvaa maissia ja vähän papuja.

Kun kotityöt on tehty, onkin aika lukea läksyt. Aurinko laskee kahdeksalta illalla ja tulee pimeää. Koska meillä ei ole sähköjä, illalla ei enää voi tehdä oikein mitään. Luen iltarukouksen ja menen nukkumaan.

Opettaja kysyi meiltä tänään koulussa, mitä haluaisimme tehdä isona. Haluaisin

päästä opiskelemaan Kampalaan. Olisi mahtavaa olla opettaja tai rakennusmies. Opettaisın lapsia ja kulkisin hienoissa vaatteissa tai sitten osaisin rakentaa taloja. Rakentaisin ison talon

Maja rakennetaan oksista pujottelemalla valmistetun kehikon varaan. Kehikko muurataan savella pyöreäksi torniksi. Katto ladotaan heinistä. Lattia on kovaksi tallattua maata tai sementtiä.

perheelleni ja vetäisin sinne sähköt ja vesijohdot. Hyvä ystäväni Steven sanoi, että hän haluaisi isona YK:n pääsihteeriksi, jotta hän voisi lopettaa kaikki sodat maailmasta. Stevenin isä on kuollut sodassa. Moni luokkakaverini haluaisi lääkäriksi tai sairaanhoitajaksi, sillä täällä ihmiset sairastavat paljon. Olisi hyvä, jos voisi auttaa ja hoitaa toisia.

Kuulin, että Suomessa on neljä vuodenaikaa ja että talvella teillä sataa lunta. Hassua. Ugandassa on aina lämmin. Mpigi sijaitsee päiväntasaajalla, jossa ilmasto on trooppinen. Joulukuusta helmikuuhun ja kesäkuusta elokuuhun on kuiva kausi, jolloin ei sada ollenkaan. Sadeaikana vettä tulee kaatamalla, niin

Vincentin kotona ei ole sähköä, joten heillä ei ole myöskään kodinkoneita. Jauhottaminen käsin.

että tiet ja pihat peittyvät kuraan. Joskus ajattelen, että olisi hienoa päästä käymään Euroopassa tai Amerikassa.

Tehtävät:

1. Mieti omaa koulupäivääsi. Mitä eroja ja yhtäläisyyksiä löydät?
2. Voisitko ystäväystyä Vincentin kanssa, jos te joskus tapaisitte?
Perustele vastauksesi.
3. Kirjoita kirje Vincentille ja kerro hänelle itsestäsi ja Suomesta.

Pohdintaa:

1. Millaisia kulttuurieroja havaitset suomalaisten ja ugandalaisten välillä?
2. Tuleeko Vincentistä isona opettaja tai rakennusmies?
3. Voisiko hänen kaveristaan Stevenistä tulla YK:n pääsihteeriksi?
Pystyisikö hän silloin lopettamaan kaikki sodat maailmasta?

